

**DERECHO Y POLÍTICAS AMBIENTALES EN CATALUÑA
(PRIMER SEMESTRE 2018)**

—

**DRET I POLÍTQUES AMBIENTALS A CATALUNYA
(PRIMER SEMESTRE 2018)**

LUCÍA CASADO CASADO

Profesora Titular de Derecho Administrativo

Universitat Rovira i Virgili

—

Subdirectora

Centre d'Estudis de Dret Ambiental de Tarragona (CEDAT)

Sumario: 1. Introducción. 2. La suspensión de determinados preceptos de la Ley del cambio climático como consecuencia del recurso de inconstitucionalidad presentado por el Presidente del Gobierno. 3. El nuevo Decreto sobre clasificación, codificación y vías de gestión de los residuos en Cataluña. 4. Otras normas y actuaciones de interés.

1. INTRODUCCIÓN

Durante el período objeto de análisis (del 1 de octubre de 2017 al 30 de marzo de 2018), son escasas las novedades normativas en materia ambiental que se han producido en Cataluña. Ello no debe extrañar si tenemos en cuenta la coyuntura política y la situación de excepcionalidad que se vive en esta Comunidad Autónoma tras la aprobación, por el Parlament de Catalunya, de una declaración unilateral de independencia el pasado 27 de octubre; la posterior aplicación del artículo 155 de la Constitución Española —con la consiguiente suspensión de la autonomía de Cataluña y su intervención por parte del Estado—; el cese del Gobierno catalán, la disolución del Parlament y la convocatoria de elecciones, celebradas el pasado 21 de diciembre de 2017, tras las cuales y, a pesar de la victoria de Ciudadanos, las formaciones independentistas siguen conservando la mayoría, aunque sin que todavía haya podido formarse Gobierno; y los procesos judiciales iniciados contra el ex Presidente de la Generalitat de Catalunya y los ex miembros del Gobierno catalán, cesados como consecuencia de la aplicación de las medidas adoptadas al amparo del artículo 155. En estas circunstancias, con un nuevo Parlament constituido el 16 de enero, sin la elección todavía de un nuevo Presidente de la Generalitat y sin la constitución de un nuevo Gobierno, resulta fácilmente comprensible que la preocupación por la protección del medio ambiente en este periodo haya sido una cuestión totalmente secundaria y la actuación normativa en materia ambiental haya sido prácticamente inexistente.

En este contexto, dos son los aspectos más destacables con relación a la normativa ambiental catalana. Por una parte, se ha producido la suspensión de determinados preceptos de la Ley catalana 16/2017, de 1 de agosto, del cambio climático, como consecuencia de la admisión a trámite por parte del Tribunal Constitucional del recurso de inconstitucionalidad presentado por el Presidente del Gobierno contra esta Ley. Por otra, se ha aprobado el Decreto 152/2017, de 17 de octubre, sobre la clasificación, la codificación y las vías de

gestión de los residuos en Cataluña. Ambas cuestiones se analizan ampliamente en el marco de esta crónica.

También resulta de interés mencionar la aprobación por parte del Gobierno catalán, el pasado 17 de octubre, del Proyecto de Ley de ordenación del litoral, que pretende articular un modelo de gestión integrada del espacio costero, siguiendo las recomendaciones de la Unión Europea. Lamentablemente, su recorrido ha sido muy corto, dadas las excepcionales circunstancias a que anteriormente hemos hecho referencia.

Por último, no puede dejar de mencionarse la desestimación por parte del Tribunal Superior de Justicia de Cataluña del recurso contencioso-administrativo presentado por la Comunidad Autónoma de La Rioja contra el Plan de gestión de distrito de cuenca fluvial y su Programa de medidas para el periodo 2009-2015 (primer escenario de la planificación hidrológica), por no haberse extralimitado en sus competencias y circunscribirse al ámbito de las cuencas internas¹.

2. LA SUSPENSIÓN DE DETERMINADOS PRECEPTOS DE LA LEY DEL CAMBIO CLIMÁTICO COMO CONSECUENCIA DEL RECURSO DE INCONSTITUCIONALIDAD PRESENTADO POR EL PRESIDENTE DEL GOBIERNO

En el número anterior de esta Revista, dábamos cuenta, en la crónica de actualidad normativa de Cataluña, de la aprobación de la Ley 16/2017, de 1 de agosto, del cambio climático, una norma pionera en este ámbito en España. Sin embargo, esta norma ha sufrido un revés importante al haber sido impugnada ante el Tribunal Constitucional.

El Presidente del Gobierno ha interpuesto un recurso de inconstitucionalidad contra determinados preceptos de esta norma. Concretamente, contra los artículos 2.2. e) [(que por su ubicación sistemática debería ser 2.2.i)], 4.e), 5, 6, 7, 8, 10, 11, 16.3, 19, 21.4, 24.3, 24.4, 40 a 50, 51 (inciso final del apartado 1 y

---

¹ Vid. la nota de prensa de la Generalitat de Catalunya “El Tribunal Superior de Justicia desestima el recurs contra la planificació hidrològica catalana” <http://premsa.gencat.cat/pres_fsvp/AppJava/notapremsavw/304618/ca/tribunal-superior-justicia-desestima-recurs-planificacio-hidrologica-catalana.do> ([Última consulta, 6 de abril de 2018]).

letras a) y b) del apartado 3), 52.1, 52.3; las disposiciones adicionales primera, segunda, tercera y séptima; disposición transitoria tercera; y las disposiciones finales quinta y sexta. Este recurso ha sido admitido a trámite por el Pleno del Tribunal Constitucional, por Providencia de 28 de noviembre de 2017². Además, en la medida en que el Presidente del Gobierno invoca en el recurso de inconstitucionalidad el artículo 161.2 de la CE, se produjo la suspensión de la vigencia y aplicación de los preceptos impugnados desde la fecha de interposición del recurso —3 de noviembre de 2017—, para las partes del proceso, y desde la publicación del correspondiente edicto en el Boletín Oficial del Estado para los terceros. Recientemente, el Tribunal Constitucional, por Auto de 21 de marzo de 2018, ha mantenido la suspensión del artículo 19.4 de la Ley 16/2017 y ha levantado la suspensión del resto de preceptos impugnados³. En consecuencia, en estos momentos, el único precepto impugnado que se haya suspendido es el 19.4, con arreglo al cual “El Gobierno no concederá permisos de exploración para la obtención de gas y petróleo de esquisto por fracturación hidráulica horizontal (fracking), incluida la relacionada con la obtención de gas metano de capas de carbón con utilización de fracturación inducida”. El mantenimiento de dicha suspensión es coherente con el criterio mantenido por el Tribunal Constitucional en la Sentencia 73/2016, de 14 de abril, que declara la inconstitucionalidad y nulidad de la disposición transitoria octava de la Ley 2/2014, así como del apartado 10 del artículo 47 del texto refundido de la Ley de urbanismo de Cataluña, aprobado por Decreto Legislativo 1/2010, de 3 de agosto, añadido por el art. 167.1 de la Ley 2/2014 y que en la explotación de recursos naturales en suelo no urbanizable, en el caso de aprovechamiento de hidrocarburos, incorporaba una prohibición de utilización de la tecnología de la fracturación hidráulica “cuando pueda tener efectos negativos sobre las características geológicas, ambientales, paisajísticas o socioeconómicas de la zona, o en relación con otros ámbitos competenciales de la Generalidad”.

La impugnación afecta a aspectos fundamentales de la Ley del cambio climático, como el establecimiento de objetivos de reducción de emisiones de

---

² Vid. el BOE núm. 294, de 4 de diciembre de 2017.

³ Vid. el BOE núm. 75, de 27 de marzo de 2018.

gases de efecto invernadero, el marco estratégico de referencia de mitigación y el marco estratégico de referencia adaptación, los instrumentos de planificación y programación, los presupuestos de carbono, el inventario de emisiones a la atmósfera y de sumideros de CO₂ de Cataluña, las medidas en materia de energía y el impuesto sobre las emisiones de dióxido de carbono de los vehículos de tracción mecánica. Por lo tanto, se cuestionan buena parte de los instrumentos incorporados en la Ley para combatir el cambio climático. El Abogado del Estado considera, en el recurso, que con esta Ley se pone en funcionamiento un régimen jurídico propio autonómico que transpone la normativa europea e internacional sin tener en cuenta la normativa estatal básica, a la cual no se hace referencia alguna y que, en este ámbito, es de competencia exclusiva estatal, en cuanto que su transversalidad demanda la unificación territorial de la regulación al amparo de los títulos competenciales de los apartados 13 y 23 del artículo 149.1 de la CE.

Sobre dicha impugnación ya se ha pronunciado el Consejo de Estado en el Dictamen 904/2017, de 2 de noviembre —emitido con carácter previo a la interposición del recurso de inconstitucionalidad—, considerando que Cataluña no puede, en su Ley, disciplinar un régimen singularizado en materia de lucha contra el cambio climático en su territorio, con la definición de objetivos propios de reducción de emisiones de gases de efecto invernadero y articulando los instrumentos necesarios para alcanzarlos con total desvinculación de las reglas que resulten de la planificación realizada por el Estado y de la aplicación de su normativa básica. Por ello, considera que existen fundamentos jurídicos suficientes para la interposición de recurso de inconstitucionalidad contra los artículos 2.2.e) ...[que, por su ubicación sistemática, debería ser 2.2.i)], 4.e), 5, 6, 7, 8, 10, 11, 16.3, 19, 21.4, 24.3, 24.4, 40 a 50, 51 (inciso final del apartado 1 y letras a) y b) del apartado 3), 52.1 y 52.3 de la Ley de Cataluña 16/2017, de 1 de agosto, del cambio climático, y contra sus disposiciones adicionales primera, segunda, tercera y séptima, su disposición transitoria tercera y sus disposiciones finales quinta y sexta.

Habrà que esperar la decisión del Tribunal Constitucional y ver si su pronunciamiento sigue la estela de los argumentos utilizados por el Abogado del Estado y por el Consejo de Estado o, por el contrario, introduce una visión

más favorable a las competencias autonómicas que, sobre la base de las competencias atribuidas a la Generalitat de Cataluña por el artículo 144 de su Estatuto de Autonomía, permita el diseño de políticas propias en materia de cambio climático, garantizando el respeto de la legislación básica estatal.

3. EL NUEVO DECRETO SOBRE CLASIFICACIÓN, CODIFICACIÓN Y VÍAS DE GESTIÓN DE LOS RESIDUOS EN CATALUÑA

El Decreto 152/2017, de 17 de octubre, sobre la clasificación, la codificación y las vías de gestión de los residuos en Cataluña, que deroga el Decreto 34/1996, de 9 de enero, por el que se aprueba el Catálogo de residuos de Cataluña, y el Decreto 92/1999, de 6 de abril, de modificación del anterior, nace con la vocación de simplificar y mejorar la regulación catalana en esta materia, al tiempo que adapta la normativa catalana a la normativa estatal y europea vigente.

Su objeto es regular la clasificación y codificación de los residuos que se producen o gestionan en Cataluña, así como determinar sus vías de gestión, que sustituyen a las previstas en el Decreto 34/1996, con el objetivo, tal y como se establece en su Preámbulo, de “recoger la experiencia alcanzada en la aplicación del Catálogo de residuos de Cataluña, las normativas posteriores y los avances en la gestión de residuos derivados del estado de la técnica; a la vez que se vela y preserva el cumplimiento de la jerarquía de gestión establecida en la normativa europea, en la Ley 22/2011, de 28 de julio, de residuos y suelos contaminados y en el Texto refundido de la Ley reguladora de los residuos aprobado por el Decreto legislativo 1/2009, de 21 de julio”. Se trata, en definitiva, de revisar la clasificación, la codificación y las vías de gestión de los residuos en Cataluña. Ello se realiza al amparo del artículo 5.1 del Texto refundido de la Ley reguladora de los residuos, aprobado por el Decreto Legislativo 1/2009, de 21 de julio, con arreglo al cual se debe regular por reglamento la producción y la gestión de los residuos y de su disposición final segunda, que faculta al Gobierno de la Generalitat para dictar las reglamentaciones en materia de residuos.

A partir de la entrada en vigor de este Decreto⁴, los residuos, de conformidad con la lista establecida en la Decisión 2000/532/CE de la Comisión, de 3 de mayo de 2000, se clasifican en residuos peligrosos (P) y no peligrosos (NP), si bien en el catálogo anexo a este decreto también se contempla una clasificación DP para aquellos supuestos en que la peligrosidad se encuentre pendiente de determinación. En todo caso, la clasificación del residuo es responsabilidad de la persona productora o poseedora, aunque se contempla la posibilidad de que la Agencia de Residuos de Cataluña, en caso de no disponer de bastante información a fin de aceptar la clasificación del residuo o de oponerse a ella, pueda requerir a la persona productora o poseedora, motivadamente, la realización de la caracterización del residuo, así como la presentación de la documentación que justifique la clasificación asignada.

A cada residuo se le asigna el código que mejor refleja sus características, composición y origen, de acuerdo con la codificación de seis dígitos de la Lista Europea de Residuos (códigos LER) establecida en la Decisión 2000/532/CE de la Comisión, de 3 de mayo de 2000. En caso de que un residuo pueda ser designado con más de un código, se debe aplicar aquel que se ajuste más de conformidad con la lista de residuos de la Decisión 2000/532/CE. Al igual que la clasificación, la codificación también es responsabilidad de la persona productora o poseedora, contemplándose también la posibilidad de que la Agencia de Residuos de Cataluña, cuando no disponga de bastante información, pueda requerir a la persona productora o poseedora, de modo motivado, la presentación de aquella documentación que justifique la codificación asignada.

El Decreto contempla para cada código LER, una o varias vías de gestión que se especifican en su Anexo. Así, la gestión de los residuos que se producen o gestionan en Cataluña se debe llevar a cabo de acuerdo con las vías de gestión de valorización o de eliminación previstas en el Anexo de este Decreto. Además, la gestión de los residuos debe realizarse de acuerdo con las condiciones establecidas en la autorización o la licencia ambiental, o las

---

⁴ La entrada en vigor de este Decreto se produce de forma diferida, a fin de posibilitar las adaptaciones tecnológicas necesarias para su correcta aplicación. De acuerdo con su disposición final 2ª entra en vigor a los tres meses de su publicación en el *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

obligaciones que derivan del régimen de comunicación, de las instalaciones que producen o gestionan residuos; la jerarquía de gestión de residuos y otras disposiciones establecidas en el Texto refundido de la Ley reguladora de los residuos, aprobado por el Decreto legislativo 1/2009, de 21 de julio, y las disposiciones específicas o complementarias que regulen determinadas categorías de residuos; y la guía técnica prevista en la disposición adicional de este Decreto⁵. Asimismo, en los casos en que la vía de gestión sea la valorización energética, deben cumplirse las prescripciones establecidas por el artículo 6.

Como novedad, el Decreto prevé que la Agencia de Residuos de Cataluña puede aceptar una vía de gestión diferente si queda acreditada la posibilidad de llevar a cabo una vía de gestión del residuo que sea más beneficiosa ambientalmente; y que, en caso de que esta vía de gestión propuesta por la persona productora o poseedora del residuo no sea aceptada por la Agencia de Residuos de Cataluña, debe seguirse el procedimiento contradictorio fijado en su artículo 5.

Este procedimiento contradictorio, que también podrá iniciarse cuando la Agencia de Residuos de Cataluña se oponga a la clasificación o codificación asignada a un residuo por la persona productora o poseedora, tiene la tramitación siguiente:

-La Agencia de Residuos de Cataluña debe dictar una propuesta de resolución, que ha de contener su oposición motivada a la propuesta de codificación, clasificación o vía de gestión y la determinación de una nueva, y notificarla a la persona productora o poseedora del residuo.

-La persona productora o poseedora del residuo puede formular alegaciones en el plazo de quince días, aportando los análisis, documentos y justificaciones que estime pertinentes.

---

⁵ De conformidad con la disposición adicional única de este Decreto,

“En el plazo de un año desde la entrada en vigor de este Decreto, la Agencia de Residuos de Cataluña ha de elaborar y publicar una guía técnica sobre las vías de gestión, de conformidad con el anexo de este Decreto, que detalle las operaciones de gestión admitidas para cada residuo, en función de las vías de gestión de valorización o eliminación que se establezcan.

La Guía se debe hacer pública mediante la web de la Agencia de Residuos de Cataluña: residus.gencat.cat”.

-Una vez valoradas las alegaciones y la documentación presentadas, el director o directora de la Agencia de Residuos de Cataluña debe resolver motivadamente la asignación de un código, la clasificación o la vía de gestión correcta del residuo.

-La resolución del procedimiento se ha de dictar y notificar en el plazo de tres meses, contados desde la fecha de notificación de la propuesta de resolución a la persona productora o poseedora del residuo. La falta de resolución en el plazo establecido conlleva la aceptación de la clasificación, la codificación o la vía de gestión del residuo propuesta por la persona productora o poseedora del residuo.

-Contra la resolución que se dicte se puede interponer recurso de alzada ante el presidente o la presidenta de la Agencia de Residuos de Cataluña.

Por último, en cuanto al régimen sancionador aplicable, el Decreto prevé que las infracciones a sus disposiciones son sancionadas conforme a lo dispuesto en el Texto refundido de la Ley reguladora de los residuos.

4. OTRAS NORMAS Y ACTUACIONES DE INTERÉS

En el periodo objeto de análisis también deben destacarse otras normas y actuaciones de interés en materia ambiental. En primer lugar, la aprobación del Programa de inspección ambiental integrada de Cataluña para el año 2018, en el marco del Plan de inspección ambiental integrada de Cataluña para el periodo 2017-2019.

En segundo lugar, la aprobación del Real Decreto 1005/2017, de 24 de noviembre, por el que se modifica el Plan rector de uso y gestión del área protegida de las Islas Medes, aprobado por el Decreto 222/2008, de 11 de noviembre, se establecen las reglas de aplicación durante su vigencia transitoria y se crea el Consejo Científico del Parque Natural del Montgrí, las Islas Medes y el Baix Ter.

En tercer lugar, no puede dejar de mencionarse la aprobación de las bases y de numerosas convocatorias de subvenciones o, en su caso, de la ampliación del importe máximo de la dotación económica destinado al otorgamiento de subvenciones en ámbitos sectoriales diversos (por ejemplo, en materia de

espacios naturales⁶, en materia de aguas⁷, en materia de residuos⁸, en materia forestal⁹ y en materia de cambio climático¹⁰). Asimismo, también se ha

---

⁶ Vid. la Resolución TES/2330/2017, de 4 de octubre, de convocatoria de subvenciones destinadas a los espacios naturales de Cataluña, a los hábitats y especies, en el marco del Programa de desarrollo rural de Cataluña 2014-2020 para el año 2018.

⁷ Vid., por ejemplo, las Resoluciones TES/2518/2017, de 25 de octubre, por la que se hace público el Acuerdo del Consejo de Administración de la Agencia Catalana del Agua por el que se aprueban las bases de una línea de subvenciones destinadas a cofinanciar los gastos extraordinarios realizados por los entes locales y generados por el transporte de agua destinada al consumo doméstico mediante vehículos cisterna, o por la ejecución de obras o de actuaciones de urgencia equivalentes destinadas a resolver de forma inmediata problemas de potabilidad o carencia de agua, y la delegación en la Dirección de las facultades para la aprobación de las correspondientes convocatorias y para resolver el otorgamiento de las subvenciones; TES/2519/2017, de 25 de octubre, por la que se hace público el Acuerdo del Consejo de Administración de la Agencia Catalana del Agua por el que se aprueban las bases de una línea de subvenciones destinadas a los entes locales para la realización de inversiones para la ejecución de actuaciones de abastecimiento en alta y se delegan en la Dirección las facultades para la aprobación de las correspondientes convocatorias y para resolver el otorgamiento de las subvenciones; TES/2520/2017, de 25 de octubre, por la que se hace público el Acuerdo del Consejo de Administración de la Agencia Catalana del Agua por el que se aprueban las bases de una línea de subvenciones destinadas a la realización de inversiones para la mejora y refuerzo de las redes supramunicipales de abastecimiento en alta, y se delegan en la Dirección las facultades para la aprobación de las correspondientes convocatorias y para resolver el otorgamiento de las subvenciones; TES/2689/2017, de 2 de noviembre, de convocatoria para la concesión de subvenciones, en régimen de concurrencia competitiva, destinadas a los entes locales para sufragar los gastos derivados de la redacción y la actualización de planes directores del servicio municipal de abastecimiento de agua; TES/2691/2017, de 6 de noviembre, de convocatoria para la concesión de subvenciones, en régimen de concurrencia competitiva, destinadas a cofinanciar los gastos extraordinarios realizados por los entes locales y generados por el transporte de agua destinada al consumo doméstico mediante vehículos cisterna, o por la ejecución de obras o de actuaciones de urgencia equivalentes destinadas a resolver de forma inmediata problemas de potabilidad o carencia de agua; TES/2693/2017, de 2 de noviembre, de convocatoria para la concesión de subvenciones, en régimen de concurrencia competitiva, destinadas a la realización de inversiones para la mejora y refuerzo de las redes supramunicipales de abastecimiento en alta; TES/3017/2017, de 4 de diciembre, por la que se abre la convocatoria para la concesión de subvenciones, en régimen de concurrencia competitiva, destinadas a los entes locales para la instalación de elementos de cuantificación de rebosamientos de los sistemas públicos de saneamiento en baja correspondiente a las actuaciones llevadas a cabo durante el ejercicio 2017; TES/90/2018, de 25 de enero, por la que se hace público el Acuerdo del Consejo de Administración de la Agencia Catalana del Agua por el que se aprueban las bases de una línea de subvenciones para actuaciones de recuperación de riberas y de mejora del estado ecológico en zonas húmedas con acuerdos de custodia, y la delegación en la Dirección de las facultades para la aprobación de las correspondientes convocatorias y para resolver el otorgamiento de las subvenciones; y TES/555/2018, de 5 de marzo, de convocatoria para la concesión de subvenciones, en régimen de concurrencia competitiva, para actuaciones de recuperación de riberas con acuerdos de custodia fluvial.

⁸ Vid., por ejemplo, las Resoluciones TES/2522/2017, de 20 de octubre, por la que se amplía el importe máximo de la dotación económica destinado al otorgamiento de las subvenciones previstas por la Resolución TES/858/2017, de 19 de abril, de convocatoria para la concesión de subvenciones para proyectos de prevención y preparación para la reutilización de residuos municipales; TES/2690/2017, de 16 de noviembre, por la que se amplía el importe máximo de la dotación económica destinada a la concesión de subvenciones para proyectos de prevención, preparación para la reutilización y reciclaje de residuos industriales, de acuerdo con la Resolución TES/677/2017, de 20 de marzo; TES/2746/2017, de 16 de noviembre, por la que se amplía el importe máximo de la dotación económica destinado al otorgamiento de las subvenciones previstas por la Resolución TES/676/2017, de 15 de marzo, por la que se hace pública la convocatoria de ayudas para el año 2017 destinadas a la implantación de puntos limpios para el tratamiento de los residuos municipales, y se aprueban las bases; TES/2747/2017, de 16 de noviembre, por la que se amplía el importe máximo de la dotación económica destinada a la concesión de subvenciones para proyectos de fomento de la economía circular, de acuerdo con la Resolución TES/859/2017, de 19 de abril; y TES/2891/2017, de 15 de diciembre, por la que se amplía el importe máximo de la dotación económica destinado al otorgamiento de las subvenciones previstas por la

convocado el Premio Medio Ambiente de la Generalitat de Cataluña para el año 2018, en las tres modalidades siguientes: proyectos de investigación, desarrollo e innovación de carácter ambiental; iniciativas de protección y mejora del medio ambiente; y trayectorias de protección y mejora del medio ambiente¹¹.

Resolución TES/676/2017, de 15 de marzo, por la que se hace pública la convocatoria de ayudas para el año 2017 destinadas a la implantación de puntos limpios para el tratamiento de los residuos municipales, y se aprueban las bases.

⁹ *Vid.*, por ejemplo, las Resoluciones ARP/2648/2017, de 8 de noviembre, por la que se da publicidad al Acuerdo del Consejo Rector del Centro de la Propiedad Forestal de ampliación de la dotación presupuestaria de la convocatoria de las ayudas para la gestión forestal sostenible para el año 2017, que se hizo pública mediante la Resolución ARP/1369/2017, correspondiente a la creación de agrupaciones y de organizaciones de productores forestales; ARP/2892/2017, de 14 de diciembre, por la que se da publicidad al Acuerdo del Consejo Rector del Centro de la Propiedad Forestal de ampliación de la dotación presupuestaria de la convocatoria de las ayudas para la redacción y revisión de los instrumentos de ordenación forestal (IOF) en fincas de titularidad privada para el año 2017, que se hizo pública mediante la Resolución ARP/722/2017, correspondiente a la revisión y redacción de los IOF; ARP/2806/2017, de 23 de noviembre, por la que se convocan para el año 2017 las ayudas a la gestión forestal sostenible para fincas de titularidad pública destinadas a la redacción y revisión de los instrumentos de ordenación forestal, la red vial para la gestión de los bosques, las actuaciones silvícolas de mejora y generación de ciclos ecosistémicos, la prevención de incendios forestales y restauración del potencial forestal y las inversiones para la transformación y comercialización de los recursos forestales; ARP/183/2018, de 6 de febrero, por la que se convocan las ayudas para el fomento de las actuaciones de las agrupaciones de defensa forestal (ADF) para el año 2018; ARP/300/2018, de 8 de febrero, por la que se convocan para el año 2018 las ayudas para el tratamiento de la vegetación en urbanizaciones y núcleos de población afectados por la Ley 5/2003, de 22 de abril; ARP/315/2018, de 22 de febrero, por la que se da publicidad al Acuerdo del Consejo Rector del Centro de la Propiedad Forestal de convocatoria de las ayudas a la gestión forestal sostenible para el año 2018 para la creación de agrupaciones y de organizaciones de productores forestales; ARP/479/2018, de 15 de marzo, por la que se da publicidad al Acuerdo del Consejo Rector del Centro de la Propiedad Forestal de convocatoria de las ayudas a la gestión forestal sostenible en fincas de titularidad privada para el año 2018, correspondiente a la recuperación del potencial forestal; ARP/557/2018, de 20 de marzo, por la que se da publicidad al Acuerdo del Consejo Rector del Centro de la Propiedad Forestal de convocatoria de las ayudas a la gestión forestal sostenible en fincas de titularidad privada para el año 2018 correspondientes a la mejora de la red viaria para la gestión de los bosques y en las actuaciones silvícolas de mejora y generación de ciclos ecosistémicos.

¹⁰ *Vid.* la Orden TES/16/2018, de 16 de febrero, por la que se aprueban las bases reguladoras de las subvenciones a asociaciones empresariales de Cataluña para la realización de estudios en materia de huella de carbono de productos o servicios.

¹¹ *Vid.* la Resolución TES/558/2018, de 22 de marzo, por la que se convoca el Premio Medio Ambiente de la Generalitat de Cataluña para el año 2018.

Sumari: 1. Introducció. 2. La suspensió de determinats preceptes de la Llei del canvi climàtic com a conseqüència del recurs d'inconstitucionalitat presentat pel president del Govern. 3. El nou decret sobre classificació, codificació i vies de gestió dels residus a Catalunya. 4. Altres normes i actuacions d'interès.

1. INTRODUCCIÓ

Durant el període objecte d'anàlisi (de l'1 d'octubre de 2017 al 30 de març de 2018), les novetats normatives des del punt de vista ambiental que s'han produït a Catalunya han estat escasses. Això no ens ha d'estranyar si tenim en compte la conjuntura política i la situació d'excepcionalitat que es viu en aquesta comunitat autònoma després de l'aprovació, del Parlament de Catalunya, d'una declaració unilateral d'independència el passat 27 d'octubre; la posterior aplicació de l'article 155 de la Constitució espanyola —amb la consegüent suspensió de l'autonomia de Catalunya i la intervenció de l'Estat—; el cessament del Govern català, la dissolució del Parlament i la convocatòria d'eleccions, que hi va haver el passat 21 de desembre de 2017, després de les quals i, malgrat la victòria de Ciutadans, les formacions independentistes continuen mantenint la majoria, encara que sense que s'hagi pogut formar Govern; i els processos judicials iniciats contra l'expresident de la Generalitat de Catalunya i els exmembres del Govern català, cessats com a conseqüència de l'aplicació de les mesures adoptades a l'empara de l'article 155. En aquestes circumstàncies, amb un Parlament nou constituït el 16 de gener, sense haver elegit encara un altre president de la Generalitat i sense haver constituït un nou Govern, resulta fàcilment comprensible que la preocupació per la protecció del medi ambient en aquest període hagi estat una qüestió totalment secundària i l'actuació normativa des del punt de vista ambiental hagi estat pràcticament inexistent.

En aquest context, els aspectes més destacables en relació amb la normativa ambiental catalana són dos. D'una banda, s'han suspès determinats preceptes de la Llei catalana 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, com a conseqüència de l'admissió a tràmit per part del Tribunal Constitucional del recurs d'inconstitucionalitat presentat pel president del Govern contra aquesta llei. De l'altra, s'ha aprovat el Decret 152/2017, de 17 d'octubre, sobre la classificació,

la codificació i les vies de gestió dels residus a Catalunya. Ambdues qüestions s'analitzen àmpliament en el marc d'aquesta crònica.

També resulta d'interès esmentar l'aprovació per part del Govern català, el passat 17 d'octubre, del Projecte de Llei d'ordenació del litoral, que pretén articular un model de gestió integrada de l'espai costaner, seguint les recomanacions de la Unió Europea. Lamentablement, el recorregut ha estat molt curt, ateses les circumstàncies excepcionals a què anteriorment hem fet referència.

Finalment, hem d'esmentar la desestimació per part del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya del recurs contenciós administratiu presentat per la Comunitat Autònoma de La Rioja contra el Pla de Gestió de Districte de Conca Fluvial i el Programa de Mesures per al Període 2009-2015 (primer escenari de la planificació hidrològica), per no haver-se extralimitat en les seves competències i circumscriure's a l'àmbit de les conques internes¹².

2. LA SUSPENSIO DE DETERMINATS PRECEPTES DE LA LLEI DEL CANVI CLIMÀTIC COM A CONSEQÜÈNCIA DEL RECURS D'INCONSTITUCIONALITAT PRESENTAT PEL PRESIDENT DEL GOVERN

En el número anterior d'aquesta revista, vam donar compte, en la crònica d'actualitat normativa de Catalunya, de l'aprovació de la Llei 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, una norma pionera en aquest àmbit a Espanya. No obstant això, aquesta norma ha tingut un revés important, ja que ha estat impugnada davant el Tribunal Constitucional.

El president del Govern ha interposat un recurs d'inconstitucionalitat contra determinats preceptes d'aquesta norma. Concretament, contra els articles 2.2.e [(que per la seva ubicació sistemàtica hauria de ser 2.2.i)], 4.e, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 16.3, 19, 21.4, 24.3, 24.4, del 40 a 50, 51 (incís final de l'apartat 1 i lletres a i b de l'apartat 3, 52.1, 52.3; les disposicions addicionals primera, segona, tercera i setena; la disposició transitòria tercera, i les disposicions finals

---

¹² Vid. la nota de premsa de la Generalitat de Catalunya "El Tribunal Superior de Justícia desestima el recurs contra la planificació hidrològica catalana": http://premsa.gencat.cat/pres_fsvp/appjava/notapremsavw/304618/ca/tribunal-superior-justicia-desestima-recurs-planificacio-hidrologica-catalana.do ([Darrera consulta, 6 d'abril de 2018]).

cinquena i sisena. Aquest recurs ha estat admès a tràmit pel Ple del Tribunal Constitucional, per la Providència de 28 de novembre de 2017¹³. A més, en la mesura que el president del Govern invoca en el recurs d'inconstitucionalitat l'article 161.2 de la CE, hi va haver la suspensió de la vigència i aplicació dels preceptes impugnats des de la data d'interposició del recurs —3 de novembre de 2017—, per a les parts del procés, i des de la publicació de l'edicta corresponent al *Butlletí Oficial de l'Estat* per als tercers. Recentment, el Tribunal Constitucional, per mitjà de la Interlocutòria de 21 de març de 2018, ha mantingut la suspensió de l'article 19.4 de la Llei 16/2017 i ha aixecat la suspensió de la resta de preceptes impugnats¹⁴. En conseqüència, ara per ara, l'únic precepte impugnat que es troba suspès és el 19.4, segons el qual, “El Govern no ha de concedir permisos d'exploració per a l'obtenció de gas i petroli d'esquist per fracturació hidràulica horitzontal (*fracking*), inclosa la relacionada amb l'obtenció de gas metà de capes de carbó amb utilització de fracturació induïda”. El manteniment d'aquesta suspensió és coherent amb el criteri que manté el Tribunal Constitucional en la Sentència 73/2016, de 14 d'abril, que declara la inconstitucionalitat i nul·litat de la disposició transitòria vuitena de la Llei 2/2014, així com de l'apartat 10 de l'article 47 del Text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya, aprovat pel Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost, afegit per l'article 167.1 de la Llei 2/2014 i que en l'explotació de recursos naturals en sòl no urbanitzable, en el cas d'aprofitament d'hidrocarburs, incorporava la prohibició d'utilització de la tecnologia de la fracturació hidràulica “quan pugui tenir efectes negatius sobre les característiques geològiques, ambientals, paisatgístiques o socioeconòmiques de la zona, o en relació amb altres àmbits competencials de la Generalitat”.

La impugnació afecta aspectes fonamentals de la Llei del canvi climàtic, com l'establiment d'objectius de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle, el marc estratègic de referència de mitigació i el marc estratègic de referència adaptació, els instruments de planificació i programació, els pressupostos de carboni, l'inventari d'emissions a l'atmosfera i d'embornals de CO₂ de Catalunya, les mesures pel que fa a energia i l'impost sobre les emissions de

---

¹³ Vid. BOE núm. 294, de 4 de desembre de 2017.

¹⁴ Vid. BOE núm. 75, de 27 de març de 2018.

diòxid de carboni dels vehicles de tracció mecànica. Per tant, es qüestionen bona part dels instruments que incorpora la Llei per combatre el canvi climàtic. L'advocat de l'Estat considera, en el recurs, que amb aquesta llei es posa en funcionament un règim jurídic propi autonòmic que transposa la normativa europea i internacional sense tenir en compte la normativa estatal bàsica, a la qual no es fa cap referència i que, en aquest àmbit, és de competència exclusiva estatal, en tant que la seva transversalitat demana la unificació territorial de la regulació a l'empara dels títols competencials dels apartats 13 i 23 de l'article 149.1 de la CE.

Sobre aquesta impugnació el Consell d'Estat ja s'ha pronunciat en el Dictamen 904/2017, de 2 de novembre —emès amb caràcter previ a la interposició del recurs d'inconstitucionalitat—, i considera que Catalunya no pot, en la seva Llei, disciplinar un règim singularitzat en matèria de lluita contra el canvi climàtic al seu territori, amb la definició d'objectius propis de reducció d'emissions de gasos d'efecte hivernacle i articulant els instruments necessaris per assolir-los amb total desvinculació de les regles que resultin de la planificació feta per l'Estat i de l'aplicació de la seva normativa bàsica. Per això, considera que hi ha fonaments jurídics suficients per interposar un recurs d'inconstitucionalitat contra els articles 2.2.e [que, per la seva ubicació sistemàtica, hauria de ser 2.2.i)], 4.e, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 16.3, 19, 21.4, 24.3, 24.4, del 40 al 50, 51 (incís final de l'apartat 1 i lletres a i b de l'apartat 3, 52.1 i 52.3 de la Llei de Catalunya 16/2017, d'1 d'agost, del canvi climàtic, i contra les disposicions addicionals primera, segona, tercera i setena, la disposició transitòria tercera i les disposicions finals cinquena i sisena.

Cal esperar la decisió del Tribunal Constitucional i veure si el pronunciament segueix l'empremta dels arguments utilitzats per l'advocat de l'Estat i pel Consell d'Estat o, per contra, introdueix una visió més favorable a les competències autonòmiques que, sobre la base de les competències atribuïdes a la Generalitat de Catalunya per l'article 144 del seu Estatut d'autonomia, permeti dissenyar polítiques pròpies sobre canvi climàtic, garantint el respecte de la legislació bàsica estatal.

3. EL NOU DECRET SOBRE CLASSIFICACIÓ, CODIFICACIÓ I VIES DE GESTIÓ DELS RESIDUS A CATALUNYA

El Decret 152/2017, de 17 d'octubre, sobre la classificació, la codificació i les vies de gestió dels residus a Catalunya, que deroga el Decret 34/1996, de 9 de gener, pel qual s'aprova el Catàleg de residus de Catalunya, i el Decret 92/1999, de 6 d'abril, de modificació de l'anterior, neix amb la vocació de simplificar i millorar la regulació catalana en aquest aspecte, al mateix temps que adapta la normativa catalana a la normativa estatal i europea vigent.

L'objecte és regular la classificació i codificació dels residus que es produeixen o es gestionen a Catalunya, i determinar-ne les vies de gestió, que substitueixen les que preveu el Decret 34/1996, amb l'objectiu, tal com estableix el preàmbul, de "recollir l'experiència aconseguida en l'aplicació del Catàleg de residus de Catalunya, les normatives posteriors i els avanços en la gestió de residus derivats de l'estat de la tècnica; alhora que es vetlla pel compliment de la jerarquia de gestió establerta en la normativa europea, i es preserva, en la Llei 22/2011, de 28 de juliol, de residus i sòls contaminats i en el Text refós de la Llei reguladora dels residus aprovat pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol". Es tracta, en definitiva, de revisar la classificació, la codificació i les vies de gestió dels residus a Catalunya. Això es du a terme a l'empara de l'article 5.1 del Text refós de la Llei reguladora dels residus, aprovat pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, d'acord amb el qual s'ha de regular per reglament la producció i la gestió dels residus i de la disposició final segona, que faculta el Govern de la Generalitat per dictar les reglamentacions sobre residus.

A partir de l'entrada en vigor d'aquest decret¹⁵, els residus, de conformitat amb la llista establerta en la Decisió 2000/532/CE de la Comissió, de 3 de maig de 2000, es classifiquen en residus perillosos (P) i no perillosos (NP), si bé al Catàleg annex a aquest decret també es preveu una classificació DP per als supòsits en què la perillositat es trobi pendent de determinar. En tot cas, la classificació del residu és responsabilitat de la persona productora o

---

¹⁵ L'entrada en vigor d'aquest decret es du a terme de forma diferida, a fi de possibilitar les adaptacions tecnològiques necessàries perquè s'apliqui correctament. D'acord amb la disposició final segona, entra en vigor al cap de tres mesos que es publiqui al *Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya*.

posseïdora, encara que es preveu la possibilitat que l'Agència de Residus de Catalunya, si no disposa de prou informació per acceptar la classificació del residu o d'oposar-s'hi, pugui requerir a la persona productora o posseïdora, de manera motivada, la caracterització del residu, així com la presentació de la documentació que en justifiqui la classificació assignada.

A cada residu se li assigna el codi que millor reflecteix les característiques, composició i origen, d'acord amb la codificació de sis dígitos de la Llista europea de residus (codis LER) establerta en la Decisió 2000/532/CE de la Comissió, de 3 de maig de 2000. Si un residu es pot designar amb més d'un codi, s'ha d'aplicar el que s'ajusti més a la Llista de residus de la Decisió 2000/532/CE. De la mateixa manera que la classificació, la codificació també és responsabilitat de la persona productora o posseïdora, i també es preveu la possibilitat que l'Agència de Residus de Catalunya, quan no disposi de prou informació, pugui requerir a la persona productora o posseïdora, de manera motivada, la presentació de la documentació que en justifiqui la codificació assignada.

El Decret preveu per a cada codi LER, una o diverses vies de gestió que s'especifiquen en l'annex. Així, la gestió dels residus que es produeixen o es gestionen a Catalunya s'ha de dur a terme d'acord amb les vies de gestió de valorització o eliminació previstes en l'annex d'aquest decret. A més, la gestió dels residus s'ha de fer d'acord amb les condicions establertes en l'autorització o la llicència ambiental, o les obligacions que deriven del règim de comunicació, de les instal·lacions que produeixen o gestionen residus; la jerarquia de gestió de residus i altres disposicions establertes en el Text refós de la Llei reguladora dels residus, aprovat pel Decret legislatiu 1/2009, de 21 de juliol, i les disposicions específiques o complementàries que regulin determinades categories de residus; i la guia tècnica prevista en la disposició addicional d'aquest decret¹⁶. Així mateix, en els casos en què la via de gestió sigui la valorització energètica, cal complir les prescripcions que estableix l'article 6.

---

¹⁶ De conformitat amb la disposició addicional única d'aquest decret,

“En el termini d'un any des de l'entrada en vigor d'aquest decret, l'Agència de Residus de Catalunya ha d'elaborar i publicar una guia tècnica sobre les vies de gestió, d'acord amb l'annex d'aquest decret, que detalli les operacions de gestió admeses per a cada residu, en funció de les vies de gestió de valorització o eliminació que s'estableixin.

Com a novetat, el Decret preveu que l'Agència de Residus de Catalunya pot acceptar una via de gestió diferent si s'acredita la possibilitat de dur a terme una via de gestió del residu que sigui més beneficiosa des del punt de vista ambiental; i que, si aquesta via de gestió proposada per la persona productora o posseïdora del residu no és acceptada per l'Agència de Residus de Catalunya, cal seguir el procediment contradictori que fixa l'article 5.

Aquest procediment contradictori, que també pot iniciar-se quan l'Agència de Residus de Catalunya s'oposi a la classificació o codificació assignada a un residu per la persona productora o posseïdora, es tramita de la manera següent:

-L'Agència de Residus de Catalunya ha de dictar una proposta de resolució, que ha de contenir l'oposició motivada a la proposta de codificació, classificació o via de gestió i la determinació d'una de nova, i notificar-la a la persona productora o posseïdora del residu.

-La persona productora o posseïdora del residu pot formular al·legacions en el termini de quinze dies, i aportar les anàlisis, els documents i les justificacions que estimi pertinents.

-Una vegada valorades les al·legacions i la documentació presentades, el director o directora de l'Agència de Residus de Catalunya ha de resoldre de manera motivada l'assignació d'un codi, la classificació o la via de gestió correcta del residu.

-La resolució del procediment s'ha de dictar i notificar en el termini de tres mesos, que compten des de la data de notificació de la proposta de resolució a la persona productora o posseïdora del residu. La manca de resolució en el termini establert comporta l'acceptació de la classificació, la codificació o la via de gestió del residu proposada per la persona productora o posseïdora del residu.

-Contra la resolució que es dicti es pot interposar recurs d'alçada davant del president o la presidenta de l'Agència de Residus de Catalunya.

Finalment, pel que fa al règim sancionador aplicable, el Decret preveu que les infraccions a les disposicions se sancionin segons el que disposa el Text refós de la Llei reguladora dels residus.

4. ALTRES NORMES I ACTUACIONS D'INTERÈS

En el període objecte d'anàlisi també cal destacar altres normes i actuacions d'interès des del punt de vista ambiental. En primer lloc, l'aprovació del Programa d'Inspecció Ambiental Integrada de Catalunya per a l'any 2018, en el marc del Pla d'Inspecció Ambiental Integrada de Catalunya per al període 2017-2019.

En segon lloc, l'aprovació del Reial decret 1005/2017, de 24 de novembre, pel qual es modifica el Pla Rector d'Ús i Gestió de l'àrea Protegida de les Illes Medes, aprovat pel Decret 222/2008, d'11 de novembre, s'estableixen les regles aplicables durant la seva vigència transitòria i es crea el Consell Científic del Parc Natural del Montgrí, les Illes Medes i el Baix Ter.

En tercer lloc, cal esmentar l'aprovació de les bases i de nombroses convocatòries de subvencions o, si escau, de l'ampliació de l'import màxim de la dotació econòmica destinat a l'atorgament de subvencions en àmbits sectorials diversos (per exemple, en matèria d'espais naturals¹⁷, d'aigües¹⁸,

---

¹⁷ *Vid.* la Resolució TES/2330/2017, de 4 d'octubre, de convocatòria de subvencions destinades als espais naturals de Catalunya, als hàbitats i espècies, en el marc del Programa de Desenvolupament Rural de Catalunya 2014-2020 per a l'any 2018.

¹⁸ *Vid.*, per exemple, les resolucions TES/2518/2017, de 25 d'octubre, per la qual es fa públic l'Acord del Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua pel qual s'aproven les bases d'una línia de subvencions destinades a cofinançar les despeses extraordinàries realitzades pels ens locals i generades pel transport d'aigua destinada al consum domèstic mitjançant vehicles cisterna, o per l'execució d'obres o d'actuacions d'urgència equivalents destinades a resoldre de forma immediata problemes de potabilitat o manca d'aigua, i la delegació en la Direcció de les facultats per a l'aprovació de les convocatòries corresponents i per resoldre l'atorgament de les subvencions; TES/2519/2017, de 25 d'octubre, per la qual es fa públic l'Acord del Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua pel qual s'aproven les bases d'una línia de subvencions destinades als ens locals per a la realització d'inversions per a l'execució d'actuacions de proveïment en alta i es deleguen en la Direcció les facultats per a l'aprovació de les convocatòries corresponents i per resoldre l'atorgament de les subvencions; TES/2520/2017, de 25 d'octubre, per la qual es fa públic l'Acord del Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua pel qual s'aproven les bases d'una línia de subvencions destinades a la realització d'inversions per a la millora i reforç de les xarxes supramunicipals de proveïment en alta, i es deleguen en la Direcció les facultats per a l'aprovació de les convocatòries corresponents i per resoldre l'atorgament de les subvencions; TES/2689/2017, de 2 de novembre, de convocatòria per a la concessió de subvencions, en règim de concurrència competitiva, destinades als ens locals per sufragar les despeses derivades de la redacció i l'actualització de plans directors del servei municipal de proveïment d'aigua; TES/2691/2017, de 6 de novembre, de convocatòria per a la concessió de subvencions, en règim de concurrència competitiva, destinades a cofinançar les despeses extraordinàries realitzades pels ens locals i

residus¹⁹, en matèria forestal²⁰ i en matèria de canvi climàtic²¹). Així mateix, també s'ha convocat el Premi Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya per

---

generades pel transport d'aigua destinada al consum domèstic mitjançant vehicles cisterna, o per l'execució d'obres o d'actuacions d'urgència equivalents destinades a resoldre de forma immediata problemes de potabilitat o manca d'aigua; TES/2693/2017, de 2 de novembre, de convocatòria per a la concessió de subvencions, en règim de concurrència competitiva, destinades a la realització d'inversions per a la millora i reforç de les xarxes supramunicipals de proveïment en alta; TES/3017/2017, de 4 de desembre, per la qual s'obre la convocatòria per a la concessió de subvencions, en règim de concurrència competitiva, destinades als ens locals per a la instal·lació d'elements de quantificació de sobreeximent dels sistemes públics de sanejament en baixa corresponent a les actuacions dutes a terme durant l'exercici 2017; TES/90/2018, de 25 de gener, per la qual es fa públic l'Acord del Consell d'Administració de l'Agència Catalana de l'Aigua pel qual s'aproven les bases d'una línia de subvencions per a actuacions de recuperació de riberes i de millora de l'estat ecològic en zones humides amb acords de custòdia, i la delegació en la Direcció de les facultats per a l'aprovació de les convocatòries corresponents i per resoldre l'atorgament de les subvencions; i TES/555/2018, de 5 de març, de convocatòria per a la concessió de subvencions, en règim de concurrència competitiva, per a actuacions de recuperació de riberes amb acords de custòdia fluvial.

¹⁹ *Vid.*, per exemple, les resolucions TES/2522/2017, de 20 d'octubre, per la qual s'amplia l'import màxim de la dotació econòmica destinat a l'atorgament de les subvencions previstes per la Resolució TES/858/2017, de 19 d'abril, de convocatòria per a la concessió de subvencions per a projectes de prevenció i preparació per a la reutilització de residus municipals; TES/2690/2017, de 16 de novembre, per la qual s'amplia l'import màxim de la dotació econòmica destinada a la concessió de subvencions per a projectes de prevenció, preparació per a la reutilització i reciclatge de residus industrials, d'acord amb la Resolució TES/677/2017, de 20 de març; TES/2746/2017, de 16 de novembre, per la qual s'amplia l'import màxim de la dotació econòmica destinat a l'atorgament de les subvencions previstes per la Resolució TES/676/2017, de 15 de març, per la qual es fa pública la convocatòria d'ajuts per a l'any 2017 destinats a la implantació de punts nets per al tractament dels residus municipals, i se n'aproven les bases; TES/2747/2017, de 16 de novembre, per la qual s'amplia l'import màxim de la dotació econòmica destinada a la concessió de subvencions per a projectes de foment de l'economia circular, d'acord amb la Resolució TES/859/2017, de 19 d'abril; i TES/2891/2017, de 15 de desembre, per la qual s'amplia l'import màxim de la dotació econòmica destinat a l'atorgament de les subvencions previstes per la Resolució TES/676/2017, de 15 de març, per la qual es fa pública la convocatòria d'ajuts per a l'any 2017 destinats a la implantació de punts nets per al tractament dels residus municipals, i se n'aproven les bases.

²⁰ *Vid.*, per exemple, les resolucions ARP/2648/2017, de 8 de novembre, per la qual es dóna publicitat a l'Acord del Consell Rector del Centre de la Propietat Forestal d'ampliació de la dotació pressupostària de la convocatòria dels ajuts per a la gestió forestal sostenible per a l'any 2017, que es va fer pública mitjançant la Resolució ARP/1369/2017, corresponent a la creació d'agrupacions i d'organitzacions de productors forestals; ARP/2892/2017, de 14 de desembre, per la qual es dóna publicitat a l'Acord del Consell Rector del Centre de la Propietat Forestal d'ampliació de la dotació pressupostària de la convocatòria dels ajuts per a la redacció i revisió dels instruments d'ordenació forestal (IOF) en finques de titularitat privada per a l'any 2017, que es va fer pública mitjançant la Resolució ARP/722/2017, corresponent a la revisió i redacció dels IOF; ARP/2806/2017, de 23 de novembre, per la qual es convoquen per a l'any 2017 els ajuts a la gestió forestal sostenible per a finques de titularitat pública destinades a la redacció i revisió dels instruments d'ordenació forestal, la xarxa vial per a la gestió dels boscos, les actuacions silvícoles de millora i generació de cicles ecosistèmics, la prevenció d'incendis forestals i restauració del potencial forestal i les inversions per a la transformació i comercialització dels recursos forestals; ARP/183/2018, de 6 de febrer, per la qual es convoquen els ajuts per al foment de les actuacions de les agrupacions de defensa forestal (ADF) per a l'any 2018; ARP/300/2018, de 8 de febrer, per la qual es convoquen per a l'any 2018 els ajuts per al tractament de la vegetació en urbanitzacions i nuclis de població afectats per la Llei 5/2003, de 22 d'abril; ARP/315/2018, de 22 de febrer, per la qual es dóna publicitat a l'Acord del Consell Rector del Centre de la Propietat Forestal de convocatòria dels ajuts a la gestió forestal sostenible per a l'any 2018 per a la creació d'agrupacions i d'organitzacions de productors forestals; ARP/479/2018, de 15 de març, per la qual es dóna publicitat a l'Acord del Consell Rector del Centre de la Propietat Forestal de convocatòria dels ajuts a la gestió forestal sostenible en finques de titularitat privada per a l'any 2018, corresponent a la recuperació del potencial forestal; ARP/557/2018, de 20 de març, per la qual es dóna publicitat a l'Acord del Consell Rector del Centre de la Propietat Forestal de convocatòria dels ajuts a la gestió forestal sostenible en finques de titularitat privada

a l'any 2018, en les tres modalitats següents: projectes de recerca, desenvolupament i innovació de caràcter ambiental; iniciatives de protecció i millora del medi ambient, i trajectòries de protecció i millora del medi ambient²².

---

per a l'any 2018 corresponents a la millora de la xarxa viària per a la gestió dels boscos i en les actuacions silvícoles de millora i generació de cicles ecosistèmics.

²¹ *Vid.* l'Ordre TES/16/2018, de 16 de febrer, per la qual s'aproven les bases reguladores de les subvencions a associacions empresarials de Catalunya per a la realització d'estudis en matèria de petjada de carboni de productes o serveis.

²² *Vid.* la Resolució TES/558/2018, de 22 de març, per la qual es convoca el Premi Medi Ambient de la Generalitat de Catalunya per a l'any 2018.